

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 543

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 2 iulie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 78 din 12 februarie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 5 alin. (1)—(3), art. 6, art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 77/2016, în ansamblul său.....	2–9
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
50. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu și pentru modificarea și completarea Legii nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje.....	10–14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.103. — Ordin al ministrului culturii și identității naționale privind clasarea ca monumente istorice a imobilelor situate la adresa poștală str. Incinta Atelier nr. 1, Sulina, județul Tulcea, în Lista monumentelor istorice, în categoria a — ansamblu, cu denumirea Atelierele comisiei europene a Dunării, cu 13 componente în categoria m — monument, II — arhitectură, grupa valorică A.....	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 78**

din 12 februarie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 5 alin. (1)—(3), art. 6, art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 77/2016, în ansamblul său

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 4, art. 6 și art. 7 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank (România) — S.A. din București, în Dosarul nr. 1.911/284/2016 al Judecătoriai Răcari, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 23 D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 54 D/2017, nr. 98 D/2017, nr. 203 D/2017, nr. 275 D/2017, nr. 577 D/2017, nr. 588 D/2017, nr. 649 D/2017, nr. 861 D/2017, nr. 916 D/2017, nr. 1.249 D/2017, nr. 1.461 D/2017, nr. 1.649 D/2017 și nr. 1.705 D/2017, având ca obiect excepții de neconstituționalitate parțial identice, ridicate de Societatea Bancpost — S.A. din București, în Dosarul nr. 11.700/302/2016 al Judecătoriai Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, de Societatea Bancpost — S.A. din București și Societatea ERB New Europe Funding II BV din Amsterdam, Olanda, în Dosarul nr. 24.096/245/2016 al Judecătoriai Iași — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. din București și Societatea ERB New Europe Funding II BV din Amsterdam, Olanda în Dosarul nr. 5.335/258/2016 al Judecătoriai Miercurea-Ciuc, de Societatea Kredyt Inkaso Portofolio Investments (Luxemburg) — S.A. din Luxemburg și de Societatea Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 16.526/302/2016 al Judecătoriai Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 14.579/4/2016 al Judecătoriai Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 34.847/299/2016 al Judecătoriai Sectorului 1 București, de Societatea Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca, prin sucursala din Constanța, în Dosarul nr. 21.714/212/2016/a1 al Judecătoriai Constanța — Secția civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca

în Dosarul nr. 24.874/299/2016 al Judecătoriai Sectorului 1 București, de Societatea Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 7.074/320/2016/a1 al Judecătoriai Târgu Mureș, de Societatea Bancpost — S.A. din București în Dosarul nr. 7.250/1.748/2016 al Judecătoriai Cornetu, de Societatea Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 19.711/245/2016 al Judecătoriai Iași — Secția civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 19.712/245/2016 al Judecătoriai Iași — Secția civilă și de Societatea Bancpost — S.A. din București în Dosarul nr. 12.191/233/2016 al Judecătoriai Galați — Secția civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 23 D/2017, nr. 54 D/2017, nr. 98 D/2017, nr. 203 D/2017, nr. 275 D/2017, nr. 577 D/2017, nr. 588 D/2017, nr. 649 D/2017, nr. 861 D/2017, nr. 916 D/2017, nr. 1.249 D/2017, nr. 1.461 D/2017, nr. 1.649 D/2017 și nr. 1.705 D/2017, pune în discuție, din oficiu, conexarea cauzelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

7. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 54 D/2017, nr. 98 D/2017, nr. 203 D/2017, nr. 275 D/2017, nr. 577 D/2017, nr. 588 D/2017, nr. 649 D/2017, nr. 861 D/2017, nr. 916 D/2017, nr. 1.249 D/2017, nr. 1.461 D/2017, nr. 1.649 D/2017 și nr. 1.705 D/2017 la Dosarul nr. 23 D/2017, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin Încheierea din 3 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.911/284/2016, **Judecătoria Răcari a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 4, art. 6, art. 7 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 23 D/2017.

10. Prin Încheierea din 7 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 11.700/302/2016, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea**

nr. 77/2016. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 54 D/2017.

11. Prin Încheierea din 22 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 24.096/245/2016, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 98 D/2017.

12. Prin Încheierea din 10 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 5.335/258/2016, **Judecătoria Miercurea-Ciuc a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 203 D/2017.

13. Prin Încheierea din 10 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 16.526/302/2016, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3 art. 5 alin. (2), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 275 D/2017.

14. Prin Încheierea din 30 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 14.579/4/2016, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3 art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 577 D/2017.

15. Prin Încheierea din 17 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 34.847/299/2016, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 10 și art. 11 Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 588 D/2017.

16. Prin Încheierea nr. 19.236 din 7 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 21.714/212/2016/a1, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 649 D/2017.

17. Prin Încheierea din 24 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 24.874/299/2016, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 861 D/2017.

18. Prin Încheierea din 21 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 7.074/320/2016/a1, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 916 D/2017.

19. Prin Sentința civilă nr. 4.202 din 1 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 7.250/1748/2016, **Judecătoria Cornetu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7 și art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.249 D/2017.

20. Prin Încheierea din 28 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 19.711/245/2016, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.461 D/2017.

21. Prin Încheierea din 14 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 19.712/245/2016, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.649 D/2017.

22. Prin Încheierea din 26 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 12.191/233/2016, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.705 D/2017.

23. Excepțiile de neconstituționalitate au fost ridicate de Societatea Credit Europe Bank (România) — S.A. din București, Societatea Bancpost — S.A. din București, Societatea Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca, Societatea ERB New Europe Funding II BV din Amsterdam, Olanda, de Societatea Kredyt Inkaso Portofolio Investments (Luxemburg) — S.A. din Luxemburg, în cauze având ca obiect acțiuni întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 77/2016.

24. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că Legea nr. 77/2016 contravine dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție, prin consacarea dreptului discreționar al debitorilor de a da în plată imobilul ipotecat în favoarea creditorului, în acest mod fiind încurajată intenția frauduloasă de a nu plăti o datorie angajată în condiții de libertate contractuală, pe o durată îndelungată de timp, și de a transforma o obligație cu întindere predeterminată, în refuz de executare. Se mai arată că actul normativ criticat contravine dispozițiilor art. 135 din Constituție, prin consacarea dreptului discreționar al debitorului de a modifica întinderea obligațiilor asumate prin contracte deja executate, încalcând în acest mod dreptul de proprietate, dreptul la profit și la menținerea *statu-quo*ului contractual, precum și dreptul creditorilor garantați la diferență, prin crearea unei situații juridice inferioare pentru creditorul ipotecar diligent, care și-a constituit o garanție, față de creditorii chirografari.

25. Se mai arată că, în procesul legislativ de elaborare a actului normativ criticat au fost încălcate flagrant principiile de elaborare a actelor normative și dispozițiile Constituției, între care se enumeră principiul fundamentării științifice a activității de elaborare a actelor juridice, principiul respectării unității de sistem (indicând, în acest sens, antinomia cu Codul civil și cu Codul de procedură civilă, precum și cu alte acte normative speciale, care reglementează măsuri de gestionare a situațiilor de supra îndatorare a persoanelor fizice) și „principiul asigurării echilibrului între statica și dinamica dreptului”. De asemenea sunt încălcate principii fundamentale ale dreptului (asigurarea bazelor legale de funcționare a statului, principiul libertății și

egalității, principiul proporționalității și al securității juridice), precum și normele de tehnică legislativă cuprinse în Legea nr. 24/2000. Se mai arată că atât Banca Centrală Europeană, cât și Comisia Europeană au exprimat poziții contrare adoptării Legii nr. 77/2016.

26. În opinia autorilor excepției, actul normativ criticat restrânge dreptul de proprietate și libertatea contractuală a creditorilor, fără să existe niciuna dintre justificările cuprinse în art. 53 din Constituție. Se arată, în acest sens, că statul are rolul de a garanta că legea părților va avea aceleași efecte pentru viitor ca și actele emise de legiuitor, iar acesta nu poate transforma norme contractuale în norme legislative, nu poate schimba natura juridică a unor contracte aflate deja în executare și nu poate crea un conflict de drepturi, respectiv între dreptul de proprietate și libertatea economică a creditorilor, pe de o parte, și dreptul de protecție specială a consumatorilor, pe de altă parte.

27. Autorii excepției de neconstituționalitate mai arată că nu înțeleg să supună contenciosului constituțional analiza compatibilității normei de drept național (Legea nr. 77/2016) cu norma de drept a Uniunii Europene, pe care aparent o implementează (Directiva nr. 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului), însă precizează, în esență, că scopul directivei în cauză este diferit de cel al Legii nr. 77/2016, că aplicarea în timp a directivei este stabilită în mod diferit de aplicarea în timp a legii, iar măsurile de implementare sunt inutile și contrare regulii proporționalității.

28. În ceea ce privește criticile punctuale de neconstituționalitate, se arată că prevederile art. 3, art. 4 și art. 6—8 din Legea nr. 77/2016 aduc atingere principiului constituțional al statului de drept, prin încălcarea securității juridice, deoarece modificarea/reșezarea riscurilor asumate prin contract sau chiar modificarea prețului agreed de părți nu pot avea loc printr-o ingerință a legiuitorului în contract. Art. 3 și art. 4 din Legea nr. 77/2016 nu corespund exigențelor constituționale de securitate juridică, prin aceea că stabilesc un domeniu de reglementare amplu și neclar al procedurii speciale privind darea în plată. Se mai arată, în acest sens, că art. 7 din Legea nr. 77/2016 încalcă exigențele privind siguranța circuitului civil, claritatea și previzibilitatea legii. Astfel, nu este definită noțiunea de „locuință”, nu este stabilit în sarcina cărei persoane vor fi puse cheltuielile de executare silită, nu este stabilit domeniul de aplicare în ceea ce privește utilizarea noțiunii „contract de credit”. Legea este imprevizibilă, deoarece instituie o derogare de la prevederile Codului civil, fără a preciza care sunt dispozițiile legale de la care se derogă, de asemenea, nu este precizat modul în care prevederile sale se vor corobora cu dispozițiile din alte acte normative și nu se face nicio precizare cu privire la regimul aplicabil contractelor încheiate sub imperiul Codului civil din 1864. Totodată, în expunerea de motive a legii se precizează că scopul acesteia este protejarea debitorilor aflați într-o stare de dificultate financiară, aspect ce nu se regăsește în dispozițiile cuprinse în lege.

29. Se susține că art. 11 din Legea nr. 77/2016 încalcă principiul constituțional al neretroactivității legii, prin modificarea raporturilor juridice anterioare intrării sale în vigoare. Astfel, legea criticată reglementează un mecanism de intervenție forțată, exterioară, care modifică raporturi contractuale preexistente, prin schimbarea obiectului obligației și a regimului juridic contractual, fiind aplicabilă contractelor de credit încheiate anterior intrării sale în vigoare, precum și executărilor silită demarate anterior acestui moment, indiferent de stadiul lor.

Prevederile Legii nr. 77/2016 nu conțin norme de procedură, ci de drept substanțial, astfel că obligarea profesionistului la stingerea obligațiilor consumatorului, prin darea în plată a imobilului, constituie o modificare substanțială a obiectului contractului. Sunt invocate, referitor la principiul neretroactivității, cele reținute prin deciziile Curții Constituționale nr. 26 din 18 ianuarie 2012, nr. 101 din 28 februarie 2013 și nr. 745 din 3 noiembrie 2015.

30. Se mai susține că prevederile art. 3, art. 6 și art. 8 din legea criticată contravin principiului constituțional al egalității în fața legii. În acest sens se arată că în urma stingerii creanței ca urmare a dării în plată, prin această procedură, creditorul ipotecar diligent, care și-a constituit o garanție, dobândește o situație juridică inferioară altor creditori (creditorii chirografari), care, deși nu au o garanție, pot urmări bunuri mobile și imobile prezente și viitoare ale debitorilor, până la satisfacerea întregii creanțe. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, pentru un tratament echitabil al creditorilor, este necesar ca urmărirea bunurilor debitorilor să fie realizată în mod coordonat, în cadrul procedurii concursuale a insolvenței, în reglementarea Legii nr. 151/2015 privind procedura insolvenței persoanelor fizice. Totodată, creditorul este pus într-o poziție de inferioritate, câtă vreme transferul dreptului de proprietate nu este condiționat de acordul său.

31. Pe de altă parte, art. 4 și art. 7 din Legea nr. 77/2016 nu asigură garanțiile constituționale ale accesului la justiție și ale dreptului la apărare, deoarece stabilesc termene procedurale scurte și instituie o procedură de urgență în soluționarea contestațiilor, fără a fi asigurate și garanțiile procesuale necesare derulării unui proces echitabil, deși, de la data notificării și pe tot parcursul procesului, operează suspendarea plăților și a procedurilor judiciare și extrajudiciare.

32. Se apreciază că art. 8 din legea criticată, în special alin. (5), încalcă principiul securității raporturilor juridice, al legalității și al statului de drept, precum și dreptul de proprietate, deoarece consacră posibilitatea debitorilor de a obține concursul justiției, pentru refuzul de a-și executa obligațiile asumate contractual prin liber consimțământ, și de a le fi iertată datoria, în detrimentul și prin prejudicierea creditorilor. Referitor la dreptul de proprietate privată al creditorului se arată că dispozițiile legale prin care se prevede recuperarea creanței, numai în limita valorii imobilului adus în garanție și supus transferului forțat de proprietate, echivalează cu o expropriere, fără a exista o cauză de utilitate publică, expropriere care nu este compensată de o dreaptă și prealabilă despăgubire. Creditorul este obligat prin lege să suporte plata creanței cu un bun de o valoare inferioară și să-și vadă creanța redusă la valoarea respectivului bun sau să suporte stingerea creanței, în contul prețului obținut la adjudecarea bunului, în cadrul executării silită. Legea împiedică executarea integrală a creanței, atunci când există alte bunuri în patrimoniului debitorului, ceea ce reprezintă o atingere adusă dreptului de proprietate. Când obiectul dreptului de creanță este înlocuit altfel decât prin voința creditorului, are loc o ingerință în dreptul de proprietate, în sensul primei teze a paragrafului 1 din articolul 1 al Primului Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Mai mult, atunci când dreptul de creanță poartă asupra unei valori inferioare celei inițiale, are loc o expropriere, în sensul tezei a doua din paragraful 1 anterior evocat.

33. Se mai susține că Legea nr. 77/2016 încalcă libertatea economică a creditorilor, astfel cum aceasta este protejată prin dispozițiile art. 45 din Constituție, care trebuie interpretat corelat

cu art. 135 din Legea fundamentală. Prin instituirea unei obligații în sarcina creditorilor, de a se conforma dreptului debitorilor, exercitat în baza legii, în mod unilateral, de a schimba prețul unui contract deja executat sau în curs de executare, statul aduce ingerințe nejustificate libertății creditorilor la activitate economică și liberă inițiativă. Libertatea contractuală a părților nu presupune doar libertatea de a-și asuma obligații și de a dobândi drepturi, într-un mecanism contractual agreat de acestea, ci și libertatea de a-și asuma riscurile contractului, care pot fi deopotrivă juridice și economice. Constrângerea creditorului de a accepta o dare în plată încalcă în mod vădit libertatea contractuală și libera inițiativă. Statul, în calitatea sa de garant al contractului și de garant al ordinii publice, nu poate adopta măsuri distructive/de infirmare față de ceea ce a fost asumat și executat sau urmează să fie executat. De asemenea, Legea nr. 77/2016 schimbă natura juridică a activității instituțiilor de credit și instituțiilor financiar nebankare, din comerțul cu bani în comerțul cu imobile. Darea în plată a fost transformată dintr-o situație excepțională într-o regulă, prin instituirea unui drept unilateral, potestativ, al consumatorului și a unei obligații corelative a creditorului, sub sancțiunea pronunțării unei hotărâri de către instanța de judecată, ceea ce aduce atingere drepturilor constituționale anterior invocate.

34. Se mai susține că art. 3 și art. 4 din legea criticată încalcă dispozițiile art. 53 alin. (2) din Constituție, întrucât Legea nr. 77/2016 nu are un scop legitim, nu păstrează un raport legitim de proporționalitate între realitatea socială și măsura propusă, care nu este nici rezonabilă, nici echitabilă. Se mai arată că restrângerea nu este justificată de un scop legitim de salvagardare a intereselor publice, nefiind conformă standardului de protecție oferit de rolul de garant al statului. De asemenea, măsura legislativă instituită prin art. 4 din lege nu este proporțională, deoarece nu este corelată cu prevederile Legii nr. 151/2015, și nu este limitată la cazurile sociale, care să justifice ingerința excepțională a legiuitorului în contract. Mai exact, în opinia autorilor excepției, prevederile art. 3 și art. 4 din legea criticată ar fi trebuit să limiteze exercitarea dreptului debitorului de a da în plată, la situații de dificultate financiară și de criză a contractului.

35. Se arată că Legea nr. 77/2016 încalcă dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție, deoarece a fost adoptată prin procedura aplicabilă legilor ordinare, dar Codul civil de la care aceasta derogă este lege organică. Sunt invocate, în acest sens, considerentele cuprinse în Decizia Curții Constituționale nr. 442 din 10 iunie 2015.

36. **Judecătoria Răcari**, în Dosarul nr. 23 D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

37. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă**, în Dosarul nr. 54 D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

38. **Judecătoria Iași — Secția civilă**, în Dosarul nr. 98 D/2017, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

39. **Judecătoria Miercurea-Ciuc**, în Dosarul nr. 203 D/2017, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

40. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă**, în Dosarul nr. 275 D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

41. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 577 D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

42. **Judecătoria Sectorului 1 București**, în Dosarul nr. 588 D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

43. **Judecătoria Constanța — Secția civilă**, în Dosarul nr. 649 D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

44. **Judecătoria Sectorului 1 București**, în Dosarul nr. 861 D/2017, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

45. **Judecătoria Târgu Mureș**, în Dosarul nr. 916 D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

46. **Judecătoria Cornetu**, în Dosarul nr. 1.249 D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

47. **Judecătoria Iași — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.461 D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

48. **Judecătoria Iași — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.649 D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

49. **Judecătoria Galați — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.705 D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

50. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

51. **Guvernul** a transmis punctul său de vedere în dosarele nr. 23 D/2017, nr. 54 D/2017, nr. 98 D/2017, nr. 203 D/2017, nr. 275 D/2017, nr. 588 D/2017, nr. 916 D/2017 și nr. 1.649 D/2017, în sensul respingerii criticilor de neconstituționalitate ca neîntemeiate sau inadmisibile, în acord cu jurisprudența instanței de contencios constituțional.

52. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

53. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

54. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 5 alin. (1)—(3), art. 6, art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016, precum și legea în ansamblul său.

55. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept și alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției și a legilor, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 privind tratatele internaționale în domeniul drepturilor

omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 73 alin. (3) lit. m) privind reglementarea prin lege organică a regimului general al proprietății și al moștenirii, art. 135 privind economia, art. 136 alin. (5) referitor la caracterul inviolabil al proprietății private, art. 148 alin. (2) privind actele obligatorii ale Uniunii Europene, precum și prevederilor art. 1 — *Protecția proprietății* din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și celor ale art. 17 privind dreptul de proprietate din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

56. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că toate contractele de credit au fost încheiate între bănci și consumatorii care doresc să dea în plată imobilele înaintea intrării în vigoare a noului Cod civil, respectiv 1 octombrie 2011, dată anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016. Totodată, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992: „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei[...]*”.

57. Curtea constată că autorii excepției au invocat neconstituționalitatea art. 3 din Legea nr. 77/2016, fără să se raporteze în mod distinct la cele două teze ale acestuia, respectiv teza care vizează aplicabilitatea noului Cod civil („*Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare*”) și apoi teza care vizează aplicabilitatea vechiului Cod civil. În aceste condiții, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza întâi din Legea nr. 77/2016, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, nefiind îndeplinită condiția legăturii cu soluționarea cauzei.

58. Curtea observă că toate contractele de credit ce fac obiectul cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești care au sesizat Curtea au fost încheiate înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2016 (unele dintre acestea au fost novate, însă, în jurisprudența sa, Curtea s-a raportat la contractele inițiale de credit; a se vedea în acest sens Decizia nr. 39 din 30 ianuarie 2018, paragraful 230, și Decizia nr. 821 din 12 decembrie 2017, paragraful 256), ceea ce este relevant în examinarea admisibilității excepției de neconstituționalitate a tezei a doua a art. 11 din Legea nr. 77/2016, potrivit căreia Legea nr. 77/2016 se aplică acelor contracte de credit încheiate după data intrării sale în vigoare. În aceste condiții, Curtea va respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016, ca inadmisibilă, nefiind îndeplinită condiția legăturii cu soluționarea cauzei.

59. Curtea reține că, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, a constatat că sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*”, cuprinsă în art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, este neconstituțională și că prevederile din art. 11 teza întâi, raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, 7 și 8 din Legea nr. 77/2016, sunt constituționale în măsura în care instanța judecătorească verifică condițiile referitoare la existența impreviziunii. Având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”, precum și faptul că actele de sesizare au fost pronunțate anterior publicării Deciziei nr. 623

din 25 octombrie 2016, Curtea va respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate privind sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*”, din cuprinsul art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016.

60. Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3) și (5)—(6) și art. 8 alin. (1)—(4) din Legea nr. 77/2016, și aceasta urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, având în vedere faptul că autorii excepției de neconstituționalitate critică exact înțelesul normelor legale, care a fost exclus din cadrul constituțional, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016.

61. Prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017, paragraful 28, Curtea a statuat, făcând referire la jurisprudența sa, în esență, că Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 este o decizie interpretativă, or în cazul deciziilor interpretative, în măsura în care aspectele de neconstituționalitate deduse din motivarea autoarelor excepției de neconstituționalitate nu vizează înțelesul normelor juridice, care a fost exclus din sfera cadrului constituțional, nu este incident art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, instanța de contencios constituțional urmând să analizeze fondul excepției de neconstituționalitate (a se vedea și Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 8 august 2017, paragraful 48).

62. Pornind de la aceste considerente, Curtea va analiza excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi, raportate la art. 1 alin. (3), art. 5 alin. (1) și (3), art. 6, art. 7 alin. (4), art. 8 alin. (5) și art. 10 din Legea nr. 77/2016.

63. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate extrinsecă referitoare la încălcarea art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 108, că Legea nr. 77/2016 reglementează situații specifice, care nu se referă la regimul general al proprietății, ci vizează doar o modalitate de executare a unor obligații derivate din contractul de credit, în ipoteza intervenirii impreviziunii. Chiar dacă aplicarea Legii nr. 77/2016 are ca efect un transfer de proprietate, acest lucru nu semnifică faptul că legea în sine reglementează regimul general al proprietății, sintagmă ce vizează cadrul general al proprietății în România. În concordanță cu jurisprudența sa (Decizia nr. 5 din 14 iulie 1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 22 iulie 1992), Curtea a constatat că regimul juridic general al proprietății, publice sau private, vizează, ca esență, cele trei elemente ale dreptului de proprietate: posesia, folosința și dispoziția, fiind preponderent un regim de drept privat. Regimul proprietății și al dreptului de proprietate reprezintă o realitate juridică ce guvernează raporturile juridice de o valoare socială semnificativă, ce reclamă reglementarea printr-o lege organică, pe când regulile specifice pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate reprezintă o altă realitate juridică, de o importanță mai mică, putând fi stabilită prin legi ordinare sau, după caz, prin ordonanțe. De altfel, legiuitorul a mai adoptat reglementări care au un impact asupra dreptului de proprietate, prin intermediul unor legi ordinare, cum ar fi Codul de procedură fiscală (Legea nr. 207/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015) care, în art. 348, reglementează confiscările dispuse potrivit legii. Prin urmare, Curtea a constatat că această critică de neconstituționalitate extrinsecă este neîntemeiată.

64. Referitor la art. 11 teza întâi, raportat la art. 1 alin. (3) din Legea nr. 77/2016, Curtea a constatat că prevederile criticate stabilesc doar sfera de aplicare a legii supuse controlului de constituționalitate, respectiv raporturile juridice dintre consumatori și instituțiile de credit, instituțiile financiare nebancale sau cesionarii creanțelor deținute asupra consumatorilor. De asemenea, referitor la art. 11 teza întâi, raportat la art. 5 alin. (1) și art. 6 din lege, Curtea a constatat că acestea reglementează procedura de derulare a dării în plată a imobilului ipotecat. Curtea a observat că art. 3 teza a doua fixează regulile de drept substanțial subsumate principiului imprevizunii în contractele de credit, iar art. 5 alin. (1) și art. 6 din lege reglementează, în esență, procedura de urmat pentru aplicarea regulilor anterior menționate (a se vedea în acest sens Decizia nr. 567 din 19 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 din 30 ianuarie 2018, paragrafele 38, 39 și 58).

65. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea a reținut că, indiferent de textul legal specific în baza căruia au fost încheiate contractele până la data de 1 octombrie 2011, ele se supun reglementării de drept comun, și anume Codului civil din 1864, care, în mod evident, permitea aplicarea teoriei imprevizunii, în temeiul art. 969 și art. 970. Având în vedere că Legea nr. 77/2016 reprezintă o aplicare a teoriei imprevizunii la nivelul contractului de credit, prevederile acesteia nu retroactivează (a se vedea Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 115).

66. Cu privire la critica raportată la art. 16 din Constituție, referitor la principiul egalității, pe lângă cele reținute de Curte în paragraful 112 al Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, prin care a constatat conformitatea cu acest standard constituțional a prevederilor criticate, Curtea observă și Decizia nr. 35 din 19 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 10 mai 2017 (paragraful 64), în care a reiterat jurisprudența sa constantă, potrivit căreia noțiunea fundamentală de egalitate în fața legii nu presupune că stabilirea unui tratament juridic diferențiat unor situații distincte este discriminatorie. Dimpotrivă, în acest fel se asigură deplina respectare a acestui principiu constituțional. Astfel, în Decizia nr. 192 din 31 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 527 din 21 iunie 2005, Curtea a precizat că egalitatea în fața legii și a autorităților publice, consacrată cu titlu de principiu de art. 16 alin. (1) din Constituție, își găsește aplicare doar atunci când părțile se găsesc în situații identice sau egale, care impun și justifică același tratament juridic și deci instituirea aceluiasi regim juridic. *Per a contrario*, când acestea se află în situații diferite, regimul juridic aplicabil fiecăreia nu poate fi decât diferit, soluție legislativă care nu contravine, ci, dimpotrivă, decurge logic din chiar principiul enunțat. Curtea a mai reținut, în Decizia nr. 35 din 19 ianuarie 2017, că deosebirile obiective dintre categoria profesioniștilor și cea a consumatorilor sunt suficient de relevante și semnificative încât să justifice opțiunea legiuitorului de a le aplica un regim juridic distinct.

67. Referitor la critica ce privește art. 11 teza întâi, raportat la art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, prin Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, paragrafele 50—60, Curtea a reținut că, reglementând procedura dării în plată, ca expresie a imprevizunii contractuale, legiuitorul, prin textele de lege criticate, a pus la îndemâna debitorului obligației un mecanism procedural specific, prin efectul căruia are loc o suspendare de drept a executării plăților, pe care debitorul le-ar datora în temeiul contractului de credit. Suspendarea plăților aferente

contractului de credit intervine ca un accesoriu al deciziei unilaterale a acestuia, prin care apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate inerente procedurii dării în plată, însă, pe perioada suspendării plăților, celelalte obligații ale debitorului, rezultate din acesta, se execută în continuare. Curtea a constatat că un asemenea mecanism procedural nu este de natură să afecteze sau să anuleze dreptul de proprietate privată al creditorului, pentru că suspendarea plăților este o măsură imediată, menită să înlăture efectele negative asupra patrimoniului acestuia, în condițiile în care creditorul decide să demareze o procedură judiciară. Ca atare, Curtea, având în vedere conținutul normativ al art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, a constatat că acestea reglementează o intervenție etatică cu privire la executarea contractelor de credit aflate în curs. De principiu, niciun text constituțional nu împiedică legiuitorul să intervină în executarea acestor contracte, în vederea reechilibrării lor, cu respectarea condițiilor impuse prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, referitoare la buna-credință și echitatea ce trebuie să guverneze această materie. Însă intensitatea acestei intervenții, privită din perspectiva exigențelor Constituției, trebuie evaluată prin prisma testului de proporționalitate, dezvoltat de Curtea Constituțională în jurisprudența sa (a se vedea în acest sens Decizia nr. 75 din 26 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 21 aprilie 2015, sau Decizia nr. 266 din 21 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 19 iulie 2013). Curtea a mai constatat că, deși creditorul obligației deține, în principiu, un bun, în sensul art. 1 al Primului Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reprezentat de creanța care face obiectul contractului de credit, intervenția statului, operată prin textele de lege criticate, urmărește un scop legitim, ce se circumscrie conceptului de protecție a consumatorului, prin evitarea punerii acestuia în situația de a plăti sume de bani corespunzătoare contractului de credit, în condițiile în care se invocă impreviziunea întemeiată pe art. 969 și 970 din Codul civil din 1864. De asemenea, Curtea a arătat că măsura critică este adecvată, necesară și respectă un just raport de proporționalitate între interesele generale și cele particulare. În consecință, având în vedere cele anterior expuse, Curtea a constatat că mecanismul procedural reglementat de legiuitor nu pune în discuție în niciun fel condițiile de drept substanțial ce trebuie avute în vedere la depunerea notificării, ci stabilește un echilibru procedural corect între părțile aflate în litigiu, cu respectarea principiului proporționalității, ce trebuie să caracterizeze orice măsură etatică în domeniul proprietății private.

68. Curtea face referire și la paragrafele 30—35 din Decizia nr. 415 din 19 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 781 din 12 septembrie 2018, prin care s-a statuat că în analiza conformității dispozițiilor art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 cu prevederile constituționale care garantează dreptul de proprietate privată, a fost avut în vedere raportul contractual existent între cele două părți. Aprecierea asupra ruinei (imemente) contractuale a debitorului nu vizează evoluția/fluctuația situației financiare/materiale a debitorului ulterioară încheierii contractului de credit, ci are în vedere, în mod exclusiv, disproporția și dezechilibrul survenite ca urmare a materializării riscului supraadăugat [referitor la noțiunea de ruină (imementă) a debitorului a se vedea paragrafele 35 și 37 din Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, iar

cu privire la noțiunea de risc supraadăugat, a se vedea paragrafele 96—97 din Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016].

69. Referitor la criteriile care trebuie avute în vedere atunci când se constată apariția riscului supraadăugat, Curtea a reiterat cele reținute în paragraful 98 al Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016. Astfel, evaluarea intervenirii acestui risc trebuie privită și realizată în ansamblu, prin analiza cel puțin a calității și pregătirii economice/juridice a cocontractanților (dihotomia profesionist/consumator), a valorii prestațiilor stabilite prin contract, a riscului deja materializat și suportat pe perioada derulării contractului de credit, precum și a noilor condiții economice care denaturează atât voința părților, cât și utilitatea socială a contractului de credit. Această evaluare de ansamblu permite stabilirea limitei dintre cele două categorii de riscuri — riscul inerent contractului asumat de părți în mod voluntar, și riscul supraadăugat, care nu a putut face obiectul unei previzionări de către niciuna dintre părți — determinând, în funcție de rezultatul la care se ajunge, luarea unei decizii cu privire la soarta contractului. Însă, odată constatată depășirea riscului inerent contractului și survenirea celui supraadăugat, intervenția asupra acestuia devine obligatorie și trebuie să fie efectivă, fie în sensul încetării, fie în sensul adaptării contractului la noile condiții. Efectele juridice ale acestei intervenții se vor produce numai pentru viitor, prestațiile deja executate rămânând câștigate contractului.

70. Prin urmare, Curtea a reținut că, după constatarea intervenirii unui risc supraadăugat în derularea contractului de credit, vor fi evaluate, în considerarea circumstanțelor specifice fiecărui contract de credit, remediile care urmează a fi dispuse, adaptarea sau, după caz, încetarea contractului. Dar, indiferent care dintre cele două soluții va fi adoptată, aceasta va trebui să respecte exigența ca riscul supraadăugat să fie suportat împreună de debitor și creditor, în mod echitabil. O asemenea exigență este impusă, pe de o parte, de faptul, subliniat de Curte în paragraful 102 al Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, că niciuna dintre părți nu este culpabilă de apariția evenimentului și, pe de altă parte, de faptul, de asemenea subliniat în decizia anterioară (paragraful 99), că echitatea, corolar al bunei-credințe, guvernează contractul civil de la nașterea sa până la epuizarea tuturor efectelor, independent de existența unei clauze exprese în cuprinsul contractului. Cu alte cuvinte, însăși natura conceptului de risc supraadăugat, premisa constatării impreviziunii contractuale, impune, cu necesitate, ca acesta să fie suportat împreună de părțile contractului de credit (a se vedea în acest sens paragraful 31 din Decizia nr. 415 din 19 iunie 2018).

71. Curtea a mai reținut că impreviziunea vizează numai o ruină contractuală, care afectează utilitatea socială a contractului de credit, și nicidecum o ruină personală a debitorului. Astfel, în evaluarea impreviziunii, se vor analiza, exclusiv, prestațiile părților din contractul de credit, de natură să determine ruina *contractuală* a debitorului, și nu se vor avea în vedere aspectele financiare/materiale, care nu se află în legătură cu contractul de credit. În caz contrar, ar fi alterată noțiunea de impreviziune contractuală, care s-ar deplasa, în cazul dat, de la evaluarea dezechilibrului dintre prestațiile părților, la analiza caracterului suficient sau insuficient al veniturilor debitorului (a se vedea în acest sens paragraful 32 din Decizia nr. 415 din 19 iunie 2018).

72. În considerarea celor anterior expuse, Curtea a constatat că debitorul care solicită, în temeiul dispozițiilor Legii nr. 77/2016, darea în plată a imobilului, sub condiția îndeplinirii condițiilor impreviziunii, se află într-o situație diferită de aceea a debitorului

care, în temeiul dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 151/2015 privind procedura insolvenței persoanelor fizice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 26 iunie 2015, inițiază procedura de insolvență, noțiunea de insolvență fiind definită în prevederile art. 3 pct. 12 din Legea nr. 151/2015, potrivit căroră „*insolvența este acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor, pe măsură ce acestea devin scadente*” (a se vedea în acest sens paragraful 33 din Decizia nr. 415 din 19 iunie 2018).

73. În concluzie, Curtea a reținut că instanța judecătorească investită, în temeiul art. 7 sau, după caz, art. 8 din Legea nr. 77/2016, cu soluționarea unor acțiuni având ca obiect contestații formulate de creditori și, respectiv, acțiuni ale debitorilor, ca expresie a obligației statului de a garanta dreptul de proprietate privată, nu va analiza dacă patrimoniul debitorului se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor, pe măsură ce acestea devin scadente, ci își va limita analiza la dinamica obligațiilor reciproce întemeiate pe contractul de credit și, în măsura în care va ajunge la concluzia că această dinamică este de natură să conducă la ruina contractuală a debitorului, prin materializarea riscului supraadăugat, va putea constata intervenția impreviziunii contractuale. Așadar, instanța judecătorească, în evaluarea impreviziunii, nu poate împrumuta elemente/criterii specifice procedurii insolvenței persoanei fizice (a se vedea în acest sens paragraful 35 din Decizia nr. 415 din 19 iunie 2018).

74. Cu privire la art. 11 teza întâi, raportat la art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, Curtea s-a mai pronunțat, prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, paragrafele 48 și 49, constatând că textul criticat nu încalcă art. 44 din Constituție, în măsura în care acesta este aplicat în condițiile intervenirii impreviziunii. În caz contrar, pe de-o parte, s-ar accepta îmbogățirea fără justă cauză a creditorului, contractul de credit nemaiputând constitui temeiul îmbogățirii acestuia, ci situația imprevizibilă intervenită, iar, pe de altă parte, s-ar crea o vădită inegalitate între debitorii care, având în vedere aceeași situație de impreviziune, au reușit să reziste acesteia pe un interval temporal mai extins sau mai restrâns. Or, acest criteriu, coroborat cu data intrării în vigoare a legii, este unul artificial și arbitrar, întrucât impreviziunea trebuie evaluată în exclusivitate în funcție de echilibrul contractual dintre părți, fiind așadar o chestiune ce ține de dezechilibrarea prestațiilor la care acestea s-au obligat, datorită unui element exterior conduitei lor, a cărui amloare nu putea fi prevăzută. Ca atare, stingerea datoriei prin darea în plată a imobilului ipotecat reprezintă o ficțiune juridică aplicabilă tuturor procedurilor de executare silită, începute anterior sau ulterior intrării în vigoare a legii, indiferent că bunul aferent garanției a fost vândut în cadrul acestei proceduri anterior/ulterior intrării în vigoare a legii, singura condiție impusă de legiuitor fiind ca acestea să fie în curs la data depunerii notificării. Așa fiind, ca urmare a stingerii datoriilor prin darea în plată a bunului, în condițiile legii criticate, executarea contractului încetează. Prin urmare, Curtea a constatat că soluția legislativă de stingere a datoriilor izvorâte din contractele de credit, indiferent de data la care a fost vândut bunul imobil ipotecat prin licitație publică sau printr-un alt mod agreeat de creditor, nu încalcă dreptul de proprietate privată al creditorului, consacrat de art. 44 din Constituție.

75. Referitor la criticile privind dispozițiile Legii nr. 77/2016, formulate din perspectiva art. 45 și art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, Curtea a reținut, în Decizia nr. 35 din 19 ianuarie 2017, paragraful 65, că prin art. 45 din Constituție se garantează accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera

inițiativă și exercitarea acestora, în condițiile legii. Or, dispozițiile criticate din Legea nr. 77/2016 se pot încadra în această categorie — în condițiile legii —, legiuitorul constituant însuși acordându-i legiuitorului ordinar prerogativa de a stabili condițiile exercitării accesului liber al persoanei la o activitate economică, precum și libera inițiativă. De altfel, Curtea Constituțională a stabilit, în Decizia nr. 282 din 8 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 16 iulie 2014, paragraful 16, că principiul libertății economice nu este un drept absolut al persoanei, ci este condiționat de respectarea limitelor stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale, precum și asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor.

78. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza întâi, precum și ale art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank (România) — S.A. din București în Dosarul nr. 1.911/284/2016 al Judecătorei Răcari, de Societatea Bancpost — S.A. din București în Dosarul nr. 11.700/302/2016 al Judecătorei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, de Societatea Bancpost — S.A. din București și Societatea ERB New Europe Funding II BV din Amsterdam, Olanda în Dosarul nr. 24.096/245/2016 al Judecătorei Iași — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. din București și Societatea ERB New Europe Funding II BV din Amsterdam, Olanda în Dosarul nr. 5.335/258/2016 al Judecătorei Miercurea-Ciuc, de Societatea Kredyt Inkaso Portofolio Investments (Luxemburg) — S.A. din Luxemburg și de Societatea Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 16.526/302/2016 al Judecătorei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 14.579/4/2016 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 34.847/299/2016 al Judecătorei Sectorului 1 București, de Societatea Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca, prin sucursala din Constanța în Dosarul nr. 21.714/212/2016/a1 al Judecătorei Constanța — Secția civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 24.874/299/2016 al Judecătorei Sectorului 1 București, de Societatea Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 7.074/320/2016/a1 al Judecătorei Târgu Mureș, de Societatea Bancpost — S.A. din București în Dosarul nr. 7.250/1748/2016 al Judecătorei Cornetu, de Societatea Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 19.711/245/2016 al Judecătorei Iași — Secția civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 19.712/245/2016, Judecătoria Iași — Secția civilă și de Societatea Bancpost — S.A. din București în Dosarul nr. 12.191/233/2016 al Judecătorei Galați — Secția civilă.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3) și (5) și (6) și ale art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*”, cuprinsă în art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de aceleași părți în aceleași dosare ale acelorași instanțe.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceleași părți în aceleași dosare ale acelorași instanțe și constată că dispozițiile art. 11 teza întâi, raportate la celelalte prevederi din Legea nr. 77/2016, precum și legea în ansamblul său sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Răcari, Judecătorei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, Judecătorei Iași — Secția civilă, Judecătorei Miercurea-Ciuc, Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, Judecătorei Sectorului 1 București, Judecătorei Constanța — Secția civilă, Judecătorei Târgu Mureș, Judecătorei Cornetu, Judecătorei Galați — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 februarie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu și pentru modificarea și completarea Legii nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje

Luând în considerare faptul că, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, Fondul pentru mediu este un instrument economico-financiar destinat susținerii și realizării proiectelor și programelor pentru protecția mediului și pentru atingerea obiectivelor Uniunii Europene în domeniul mediului și schimbărilor climatice, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare,

având în vedere necesitatea protejării fondurilor publice împotriva pierderilor cauzate de erori, risipă, abuz sau fraudă și realizării, la un nivel corespunzător de calitate, a atribuțiilor instituției, stabilite în concordanță cu propria misiune, în condiții de regularitate, eficacitate, economicitate și eficiență, potrivit legii,

având în vedere necesitatea luării unor măsuri pentru protecția mediului și a sănătății populației, prin prevenirea sau reducerea efectelor adverse determinate de generarea și gestionarea deșeurilor și prin reducerea efectelor generale ale folosirii resurselor și creșterea eficienței folosirii acestora, impunându-se instituirea unui instrument economic-financiar eficace, ușor aplicabil, care să permită interpretarea facilă a normelor de reglementare,

luând în considerare necesitatea asigurării controlului asupra tuturor operatorilor economici implicați pe traseul de trasabilitate a deșeurilor, precum și necesitatea creării cadrului legal pentru utilizarea aplicației informatice SIATD în vederea monitorizării și verificării trasabilității deșeurilor de ambalaje în cadrul sistemului care implementează răspunderea extinsă a producătorului, asigurându-se astfel controlul asupra cantităților de deșeuri tranzacționate,

ținând cont de necesitatea armonizării legislației naționale aplicabile în domeniul gestionării deșeurilor de ambalaje cu prevederile Directivei (UE) 2018/852 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018, de modificare a Directivei 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, prin care s-au statuat obiective minime în ce privește reciclarea materialelor specifice conținute în deșeurile de ambalaje,

având în vedere intențiile, ratificate prin memorandumuri ale Guvernului României, de extindere a obiectului de activitate al Administrației Fondului pentru Mediu, în sensul în care instituția în cauză va asigura realizarea proiectelor/programelor pentru protecția mediului cu finanțare din fonduri europene structurale și de investiții, inclusiv pentru închiderea depozitelor de deșeuri neconforme, pentru punerea în aplicare a Hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene în Cauza C-301/17, privind obligația României de închidere a depozitelor de deșeuri neconforme, astfel cum este prevăzut la art. 7 lit. g) și art. 13 din Directiva 1999/31/CE privind depozitele de deșeuri,

considerând că aceste elemente vizează interesul public și constituie o situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.193 din 30 decembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3 alineatul (3), literele d), g) și l) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) urmărește și controlează proiectele și programele finanțate din Fondul pentru mediu;

g) asigură utilizarea sumelor, obținute în urma scoaterii la licitație a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, pentru finanțarea programelor și proiectelor în domeniile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin

Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene, aprobată prin Legea nr. 163/2012, cu modificările și completările ulterioare;

l) asigură asistența/îndrumarea contribuabililor/plătitorilor la bugetul Fondului pentru mediu cu privire la metodologia de calcul al taxelor și contribuțiilor la Fondul pentru mediu;”.

2. La articolul 3 alineatul (3), după litera m) se introduce o nouă literă, litera n), cu următorul cuprins:

„n) asigură îndrumarea solicitanților și beneficiarilor finanțării din Fondul pentru mediu.”

3. La articolul 3, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) Administrația Fondului pentru Mediu asigură gestionarea proiectelor finanțate din fonduri europene structurale și de

investiții sau alte fonduri externe, rambursabile sau nerambursabile, prin intermediul unităților de implementare a proiectelor, respectiv al unităților de management al proiectelor.

(6) Unitățile prevăzute la alin. (5) funcționează la nivelul Administrației Fondului, în conformitate cu reglementările specifice în materie prin care au fost stabilite alocările din fonduri europene structurale și de investiții sau din alte fonduri externe.”

4. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Veniturile proprii ale Administrației Fondului reprezintă 10% din veniturile Fondului pentru mediu constituit potrivit prevederilor art. 9 alin. (1), cu excepția celor prevăzute la lit. u), din care se reține o cotă de până la 5%.

(2) Veniturile prevăzute la alin. (1) se utilizează pentru acoperirea cheltuielilor curente și de capital ale Administrației Fondului, potrivit prevederilor legale.”

5. La articolul 8, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Disponibilitățile financiare ale Fondului pentru mediu și ale Administrației Fondului se păstrează în Trezoreria Statului în conturi distincte și sunt purtătoare de dobânzi.”

6. La articolul 9 alineatul (1), literele a), l), p) și q) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) o contribuție de 2% din veniturile realizate din vânzarea deșeurilor, obținute de către deținătorul deșeurilor, persoană fizică sau juridică. Sumele se rețin la sursă de către operatorii economici care desfășoară activități de colectare și/sau valorificare a deșeurilor, care au obligația să le vireze la Fondul pentru mediu;

.....
l) sumele încasate din restituirea finanțărilor acordate și accesoriile aferente acestora;

.....
p) o contribuție de 50 lei/tonă, datorată de unitățile administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, în cazul neîndeplinirii obiectivului anual de reducere cu procentul prevăzut în anexa nr. 6 a cantităților de deșeuri eliminate prin depozitare din deșeurile municipale, plata făcându-se pentru diferența dintre cantitatea corespunzătoare obiectivului anual și cantitatea efectiv încredințată spre reciclare și alte forme de valorificare. Pentru unitățile administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor care nu au organizat serviciul public de salubritate, contribuția se calculează pentru întreaga cantitate de deșeuri municipale estimate ca fiind generate potrivit indicilor prevăzuți în Planul național de gestionare a deșeurilor, respectiv de 233 kg/locuitor/an în mediul urban și 105 kg/locuitor/an în mediul rural;

q) ecotaxa, în valoare de 0,15 lei/bucată, aplicată tuturor pungilor de transport, cu excepția celor fabricate din materialele care respectă cerințele SR EN 13432:2002; ecotaxa se încasează de la operatorii economici care introduc pe piața națională astfel de ambalaje de desfacere și se evidențiază distinct pe documentele de vânzare, iar valoarea acesteia se afișează la loc vizibil la punctul de vânzare, în vederea informării consumatorilor finali;”.

7. La articolul 9 alineatul (1), litera r) se abrogă.

8. La articolul 9 alineatul (1), litera u) se modifică și va avea următorul cuprins:

„u) sumele virate potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2011, aprobată prin Legea nr. 163/2012, cu modificările și completările ulterioare, reprezentând contravaloarea în lei a sumelor obținute în urma scoaterii la licitație a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră;”.

9. La articolul 9 alineatul (1), după litera v) se introduce o nouă literă, litera v¹), cu următorul cuprins:

„v¹) o contribuție de 2 lei/kg datorată de operatorii economici care desfășoară activități de colectare/valorificare/salubritate și raportează deșeuri pentru contribuabilii prevăzuți la lit. v) și y), pentru diferența dintre cantitățile de deșeuri de ambalaje, deșeuri de echipamente electrice și electronice (DEEE), baterii, anvelope uzate, declarate ca fiind gestionate, și cantitățile de deșeuri constatate de Administrația Fondului pentru Mediu;”.

10. La articolul 10, după alineatul (2¹) se introduce un nou alineat, alineatul (2²), cu următorul cuprins:

„(2²) Contribuțiile prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. v) și y) nu se datorează pentru cantitățile de deșeuri pentru care au fost stabilite obligații de plată în baza prevederilor art. 9 alin. (1) lit. v¹).”

11. La articolul 10, după alineatul (3⁴) se introduce un nou alineat, alineatul (3⁵), cu următorul cuprins:

„(3⁵) Operatorii economici prevăzuți la art. 9 alin. (1) lit. v¹) sunt obligați să declare semestrial, până la data de 25 a lunii următoare semestrului de raportare, cantitățile de deșeuri de ambalaje, DEEE, baterii, anvelope uzate, declarate ca fiind gestionate pentru contribuabilii prevăzuți la lit. v) și y).”

12. La articolul 10, după alineatul (7) se introduc două noi alineate, alineatele (8) și (9), cu următorul cuprins:

„(8) Administrația Fondului pentru Mediu pune la dispoziția utilizatorilor, în mod gratuit, sistemul informatic de asigurare a trasabilității deșeurilor (SIATD), în vederea monitorizării și verificării corectitudinii tranzacțiilor cu deșeuri de ambalaje în sistemul răspunderii extinse a producătorului.

(9) Aplicația informatică SIATD se utilizează de către organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorului (OIREP) și de către persoanele juridice care gestionează deșeuri de ambalaje ale căror costuri nete și/sau costuri de colectare/valorificare/sortare/raportare sunt finanțate de către OIREP.”

13. La articolul 11, alineatul (2²) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2²) Sumele prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. l), ș), ț), și v¹) se stabilesc prin decizie emisă de Administrația Fondului pentru Mediu și se plătesc în funcție de data comunicării deciziei, astfel:

a) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1—15 din lună, termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare, inclusiv;

b) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16—31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare, inclusiv.”

14. La articolul 12, alineatul (3¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3¹) Pentru sumele de restituit din finanțările acordate, prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. l), se datorează dobânzi, calculate de la data plăților efectuate cu titlu de finanțare, până la data recuperării sau a rambursării integrale.”

15. La articolul 12, după alineatul (3²) se introduce un nou alineat, alineatul (3³), cu următorul cuprins:

„(3³) Pentru sumele de restituit din finanțările ce constituie ajutor de stat/*minimis* se datorează dobânzi, calculate potrivit reglementărilor prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare.”

16. La articolul 13 alineatul (1), după litera dd) se introduce o nouă literă, litera ee), cu următorul cuprins:

„ee) Programul de interes național privind realizarea Centrului de Excelență NATO pentru protecția mediului, prin construirea unei clădiri verzi al cărei consum de energie este aproape egal cu zero, exemplu de bune practici în reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în sectorul rezidențial.”

17. La articolul 13, după alineatul (2⁵) se introduce un nou alineat, alineatul (2⁶), cu următorul cuprins:

„(2⁶) Din Fondul pentru mediu se suportă inclusiv cheltuieli destinate realizării de studii de specialitate și expertize tehnice, necesare stabilirii condițiilor și criteriilor de finanțare ale proiectelor și programelor finanțate din Fondul pentru mediu.”

18. La articolul 13, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Condițiile de finanțare a proiectelor și/sau programelor pentru protecția mediului prevăzute la alin. (1) lit. a)—l), n), q)—s), u), w)—y), cc) și dd) se stabilesc prin ghidul de finanțare aferent fiecărui program sau proiect, care se elaborează de Administrația Fondului pentru Mediu și se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.

.....
(5) Categoriile de lucrări și/sau proiecte pentru protecția mediului care se pot finanța conform prevederilor alin. (1) lit. m), o), p), t), v), aa), bb) și ee), precum și sumele destinate finanțării acestora se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului.”

19. La articolul 13, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (7¹), cu următorul cuprins:

„(7¹) Prin excepție de la alin. (7), finanțarea proiectelor ai căror beneficiari sunt persoane fizice se poate realiza în baza aprobării Comitetului de avizare, prevăzută la art. 5 alin. (3), în condițiile prevederilor ghidurilor de finanțare.”

20. La articolul 13, alineatul (9) se abrogă.

21. La articolul 13, după alineatul (9) se introduc două noi alineate, alineatele (9¹) și (9²), cu următorul cuprins:

„(9¹) În scopul asigurării opozabilității față de terți, Administrația Fondului poate solicita oficiului de cadastru și publicitate imobiliară competent notarea contractului de finanțare nerambursabilă în cartea funciară a imobilului pe care se implementează/care deservește respectivul program/proiect.

(9²) Radierea notării efectuate potrivit alin. (9¹) se face la cererea persoanelor interesate, în baza acordului scris emis de Administrația Fondului pentru Mediu.”

22. La articolul 15, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Neutilizarea aplicației informatice SIATD de către persoanele juridice care gestionează deșeuri de ambalaje, respectiv de către organizațiile care implementează obligațiile

privind răspunderea extinsă a producătorului, potrivit art. 10 alin. (9), constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 80.000 lei la 100.000 lei.”

23. La articolul 16 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) de către personalul de specialitate din cadrul Administrației Fondului și/sau al Gărzii Naționale de Mediu, prin unitățile sale teritoriale, pentru contravenția prevăzută la art. 15 alin. (2), (4) și (5);”.

24. Anexa nr. 3 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1 la prezenta ordonanță de urgență.

Art. II. — (1) Aplicația informatică prevăzută la art. I pct. 12 se utilizează începând cu data intrării în vigoare a ordinului pentru aprobarea Instrucțiunilor de utilizare a aplicației informatice SIATD, prevăzut la alin. (2).

(2) Instrucțiunile de utilizare a aplicației informatice SIATD se aprobă prin ordinul ministrului autorității publice centrale pentru protecția mediului, în termen de 180 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Caracteristicile tehnice de identificare a pungilor de transport fabricate din materialele care respectă cerințele SR EN 13432:2002, pentru care nu se aplică ecotaxa prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, sunt aprobate prin ordin al ministrului autorității publice centrale pentru protecția mediului, în termen de 30 de zile de la publicarea prezentei ordonanțe de urgență.

Art. III. — Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 809 din 30 octombrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 16 alineatul (9), după litera a) se introduce o nouă literă, litera a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) să mențină în fiecare an de activitate cel puțin cantitatea de 10.000 tone de ambalaje introdusă pe piață de către acționari în anul precedent;”.

2. La articolul 20 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) să organizeze în cadrul structurii de vânzare sau în imediata vecinătate a acesteia puncte de preluare și rambursare a garanției bănești pentru ambalajele primare;”.

3. La articolul 20, alineatele (4) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Operatorii economici deținători de ambalaje folosite din comerț și industrie și/sau de deșeuri de ambalaje din comerț și industrie au obligația:

a) să returneze ambalajele folosite către furnizori sau operatorii economici desemnați de aceștia conform prevederilor contractuale; sau

b) să predea deșeurile de ambalaje către colectori desemnați de o organizație prevăzută la art. 16 alin. (5) lit. b); sau

c) să asigure reciclarea, iar în cazul în care nu pot fi reciclate, valorificarea acestora prin alte metode, prin contracte încheiate cu operatori economici autorizați pentru desfășurarea operațiilor respective, precum și raportarea datelor potrivit obligațiilor de raportare ale producătorului prevăzute la art. 17 alin. (1).

.....

(7) Persoanele fizice care generează ambalaje folosite și/sau deșuri de ambalaje au obligația:

a) să returneze ambalajele folosite pentru care au plătit o sumă de bani în cadrul unui sistem de garanție-returnare; sau

b) să predea contra cost ambalajele folosite și/sau deșeurile de ambalaje unor colectori autorizați care preiau prin achiziție ambalajele folosite și/sau deșeurile de ambalaje de la populație; sau

c) să depună deșeurile de ambalaje, pe tipuri de materiale, în sistemele de colectare separată a deșeurilor municipale, gestionate de către operatorii prevăzuți în Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, republicată, cu modificările ulterioare, inclusiv în centrele prevăzute la art. 59 alin. (1) pct. A lit. f) din Legea nr. 211/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

4. La articolul 20, după alineatul (7) se introduc două noi alineate, alineatele (71) și (72), cu următorul cuprins:

„(71) Persoanele juridice din industria hotelieră, a serviciilor alimentare, în special unitățile care organizează evenimente, pregătesc și servesc alimente și băuturi, care generează din activitatea lor ambalaje folosite și/sau deșuri de ambalaje similare celor provenite din gospodăria, au obligația:

a) să returneze ambalajele folosite pentru care au plătit o sumă de bani în cadrul unui sistem de garanție-returnare; sau

b) să predea ambalajele folosite unor colectori autorizați care fac dovada unui contract valabil încheiat cu o organizație prevăzută la art. 16 alin. (5) lit. b); sau

c) să depună deșeurile de ambalaje, pe tipuri de materiale, în sistemele de colectare separată a deșeurilor municipale, gestionate de către operatorii prevăzuți în Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, republicată, cu modificările ulterioare.

(72) Persoanele juridice, altele decât cele prevăzute la alin. (71), care generează ambalaje folosite și/sau deșuri de ambalaje similare celor provenite din gospodăria ca urmare a activității proprii, au obligația:

a) să predea contra cost ambalajele folosite și/sau deșeurile de ambalaje unor colectori autorizați pentru achiziționarea deșeurilor de ambalaje de la populație; sau

b) să depună deșeurile de ambalaje, pe tipuri de materiale, în sistemele de colectare separată a deșeurilor municipale, gestionate de către operatorii prevăzuți în Legea serviciului de

salubritate a localităților nr. 101/2006, republicată, cu modificările ulterioare.”

5. La articolul 26, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Licența de operare acordată unei organizații care implementează obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului, autorizată de către Comisia constituită potrivit Legii nr. 211/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se retrage în cazul în care aceasta nu respectă obligațiile stabilite prin ordinul prevăzut la art. 16 alin. (6) și/sau prin alin. (9), conform grilei stabilite prin ordinul stipulat la art. 16 alin. (6), iar retragerea devine efectivă la data comunicării ei.”

6. La articolul 26, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (31), cu următorul cuprins:

„(31) Prin excepție de la alin. (3), nu constituie motiv de retragere a licenței de operare situația în care operatorii economici prevăzuți la art. 16 alin. (5) lit. b) înregistrează obligații fiscale restante la bugetul Fondului pentru mediu.”

7. Anexa nr. 5 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2 la prezenta ordonanță de urgență.

Art. IV. — (1) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.193 din 30 decembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege, dându-le textelor o nouă numerotare.

(2) Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor din ambalaje, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 809 din 30 octombrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege, dându-le textelor o nouă numerotare.

★

Prezenta ordonanță de urgență transpune prevederile Directivei (UE) 2018/852 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 150/141 din 14 iunie 2018, pct. 5 lit. (a), sublit. (f) și (g).

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul mediului,

Eugen Constantin Uricec,

secretar de stat

Viceprim-ministru,

ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Vasile-Daniel Suci

p. Ministrul fondurilor europene,

Ana-Maria Bușoniu,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

**Obiectivele minime de valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie
și de valorificare prin reciclare, globale și pe tip de materiale de ambalare,
începând cu anul 2019**

Anul	Obiectiv de valorificare prin reciclare/tip de material ¹⁾ (%)						Obiectiv global de valorificare prin reciclare ²⁾ (%)	Obiectiv global de valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie ³⁾ (%)	
	Hârtie carton	Plastic		Sticlă	Metal	Aluminiu			Lemn
		Total	Din care pentru PET						
2019—2022 (inclusiv)	60	22,5	55	60	50	20	15	55	60
Anul 2023	65	35	57	65	60	30	20	60	65
Anul 2024	70	40	60	65	65	40	20	60	65
Începând cu anul 2025	75	50	65	70	70	50	25	65	70

- 1) Procentajul minim din masa totală a materialului de ambalaj conținut în deșeurile rezultate din ambalajele introduse pe piața națională.
2) Procentajul minim din masa totală a tuturor materialelor de ambalaj conținute în deșeurile rezultate din ambalajele introduse pe piața națională.
3) Procentajul minim din masa tuturor deșeurilor de ambalaje conținute în deșeurile rezultate din ambalajele introduse pe piața națională.

Valorile minime ale obiectivelor de valorificare* și, respectiv, reciclare
a deșeurilor de ambalaje**

Nr. crt.	Obiectiv	Pentru perioada 2019—2022 (inclusiv)	Anul 2023	Anul 2024	Începând cu anul 2025
1.	Obiectiv global de valorificare	60	65	65	70
2.	Obiectiv global de reciclare	55	60	60	65
3.	Obiectiv de reciclare hârtie-carton	60	65	70	75
4.	Obiectiv de reciclare materiale plastice (inclusiv PET)	22,5	35	40	50
5.	Obiectiv de reciclare sticlă	60	65	65	70
6.	Obiectiv de reciclare metal	50	60	65	70
7.	Obiectiv de reciclare aluminiu	20	30	40	50
8.	Obiectiv de reciclare lemn	15	20	20	25

* Includ cantitatea de deșeuri de ambalaje reciclată și cea incinerată în instalații de incinerare cu valorificare de energie.

** Includ cantitatea de ambalaje de lemn care este reparată în vederea reutilizării.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN

privind clasarea ca monumente istorice a imobilelor situate la adresa poștală str. Incinta Atelier nr. 1, Sulina, județul Tulcea, în Lista monumentelor istorice, în categoria a — ansamblu, cu denumirea Atelierele comisiei europene a Dunării, cu 13 componente în categoria m — monument, II — arhitectură, grupa valorică A

În conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) pct. 2 lit. e) și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se clasează ca monument istoric Atelierele comisiei europene a Dunării, imobil situat la adresa poștală str. Incinta Atelier nr. 1, Sulina, județul Tulcea, în categoria a — ansamblu, II — arhitectură, grupa valorică A, cu codul în Lista monumentelor istorice TL-II-a-A-21160, și cu 13 componente, toate situate la aceeași adresă poștală, care se vor clasa în categoria m — monument, după cum urmează:

1. Clădire administrativă nc 30593-C20 — grupa valorică A, cod LMI TL-II-m-A-21160.01;

2. Clădire administrativă nc 30406-C21 — grupa valorică B, cod LMI TL-II-m-B-21160.02;

3. Laborator nc 30406-C25 — grupa valorică B, cod LMI TL-II-m-B-21160.03;

4. Vopsitorie (fostă locuință) nc 30406-C27 — grupa valorică B, cod LMI TL-II-m-B-21160.04;

5. Atelier (fostă locuință) nc 30406 C28 — grupa valorică B, cod LMI TL-II-m-B-21160.05;

6. Clădire administrativă (fostă locuință) nc 30406-C31 — grupa valorică B, cod LMI TL-II-m-B-21160.06;

7. Atelier (fostă locuință) nc 30406-C36 — grupa valorică B, cod LMI TL-II-m-B-21160.07;

8. Birou tehnic (fostă locuință) nc 30593-C19 — grupa valorică B, cod LMI TL-II-m-B-21160.08;

9. Atelier nc 30593-C12, 30593-C13 — grupa valorică A, cod LMI TL-II-m-A-21160.09;

10. Atelier nc 30593-C5 — grupa valorică A, cod LMI TL-II-m-A-21160.10;

11. Atelier nc 30593-C3 — grupa valorică A, cod LMI TL-II-m-A-21160.11;

12. Atelier nc 30593-C2 — grupa valorică A, cod LMI TL-II-m-A-21160.12;

13. Atelier modele nc 30593-C9 — grupa valorică A, cod LMI TL-II-m-A-21160.13.

(2) Coordonatele punctelor de contur ale zonei de protecție a monumentului istoric sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și identității naționale,
Valer-Daniel Breaz

București, 15 februarie 2019.
Nr. 2.103.

ANEXĂ

Zona de protecție a monumentului istoric Atelierele comisiei europene a Dunării, imobil situat la adresa poștală str. Incinta Atelier nr. 1, Sulina, județul Tulcea

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
1	417120.570	866173.160
2	417178.571	866168.953
3	417183.734	866167.820
4	417230.111	866161.151
5	417225.679	866096.483
6	417203.729	866097.639
7	417197.125	866036.692
8	417193.953	866005.868
9	417185.791	865916.639
10	417181.151	865870.997

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
11	417178.568	865848.305
12	417177.540	865838.150
13	417164.125	865705.667
14	417160.354	865705.856
15	417157.360	865674.313
16	417129.231	865676.406
17	417128.676	865668.953
18	417129.206	865663.715
19	417128.723	865654.012
20	417128.268	865643.406

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
21	417128.121	865639.986
22	417128.330	865631.169
23	417084.654	865630.803
24	417076.259	865622.621
25	417056.191	865622.379
26	417056.115	865628.650
27	417063.566	865628.925
28	417063.349	865638.112
29	417049.914	865637.730
30	417049.607	865663.162
31	417063.042	865663.544
32	417063.410	865672.669
33	417057.815	865673.228
34	417058.267	865678.884
35	417063.658	865679.029
36	417063.860	865688.999
37	417059.000	865689.358
38	417059.802	865703.836
39	417068.656	865863.594
40	417062.391	865863.885
41	417062.782	865873.907

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
42	417069.146	865873.933
43	417070.005	865887.288
44	417056.587	865887.937
45	417057.540	865913.526
46	417071.094	865912.875
47	417071.925	865925.799
48	417065.418	865926.127
49	417065.759	865932.473
50	417072.265	865932.123
51	417073.966	865965.795
52	417067.506	865965.946
53	417067.559	865972.173
54	417074.339	865972.260
55	417075.640	866044.783
56	417072.378	866045.318
57	417073.495	866088.533
58	417076.650	866088.888
59	417112.213	866103.446
60	417116.330	866112.216
61	417116.317	866115.352
62	417116.241	866116.778
63	417117.064	866123.320

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

